

عنوان مقاله:

مفهوم شایسته سازی و نقش آن در توسعه مطلوب کشورهای در حال توسعه

محل انتشار:

نشریه علمی دانش انتظامی مازندران، دوره 2، شماره 7 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمود رحمانی - درون سازمانی

عزت الله نصرتی پایانی - درون سازمانی

خلاصه مقاله:

یکی از معضلات جدی کشورهای در حال توسعه، نحوه گزینش مدیران و معیارهای حاکم بر این گزینش است. مقاله حاضر به دنبال بررسی تاثیر پیاده سازی نظام شایسته سالار (محور) در توسعه مطلوب کشورهای در حال توسعه می باشد. به عبارتی دیگر، به دنبال تعیین تاثیر میزان انتخاب مدیران بر اساس معیارهای همگانی (شایسته سالاری) و معیارهای اختصاصی (ناشایست سالاری) و همچنین تاثیر به کارگیری این معیارها بر عملکرد سازمان ها انجام گرفته است. منظور از معیارهای همگانی یا شایسته سالاری، در نظر گرفتن تخصص، تعهد، تجربه، مهارت و توانایی افراد و منظور از معیارهای اختصاصی یا ناشایست سالاری، در نظر گرفتن وابستگی های خاص مانند روابط فردی، روابط خانوادگی، قومیت، نژاد، زبان مشترک، باند و رابطه بازی و حتی منزلت اجتماعی و طبقاتی افراد در انتخاب مدیران است. نتایج حاصله از این تحقیق نشان می دهد؛ با وجود اینکه انتخاب بر اساس معیارهای اختصاصی، سبب کم کاری، غیبت، نارضایتی شغلی کارکنان؛ از بین رفتن خلاقیت ها و استعدادها؛ کاهش کارایی و اثر بخشی سازمان ها و به طور کلی، هدر رفتن منابع جامعه می شود و مدیرانی که بر اساس معیارهای اختصاصی انتخاب شده اند، برای انتخاب دیگر افراد نیز از این معیارها تبعیت می نمایند؛ در انتخاب مدیران بخش دولتی و خصوصی تا حدود زیادی معیارهای اختصاصی و ناشایست سالاری حاکم می باشد.

کلمات کلیدی:

شایسته سالاری، کشورهای در حال توسعه، توسعه مطلوب، مدیران، حکومت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709543>

